

Kafkaslardaki enerji koridoru ve "anahtar ülke": Türkiye

21. yüzyılda Kafkaslar'daki enerji koridorunun anahtar ülkesi Türkiye'dir. Aynı zamanda Türkiye; Osmanlı Devleti Nizamı'na özlem duyan Kafkas halklarının, huzur ve barış ortamını yaşamaları için bölgeyle etnik ve kültürel bağları olan ve Kafkaslar'da istikrarı sağlayabilecek tek ülkedir de...

20. yüzyılın sonlarında Çeçenistan'da alevlenen ve bütün Kafkaslar'da acı sonuçları olan çatışmaların, bir kez daha, fakat bu sefer Gürcistan'ı da kapsayacak bir şekilde başlayacağı düşüncesi bugünlerde gündeme gelmiştir. Özellikle büyük devletlerin gündemini Afganistan konusu meşgul ederken, Kafkaslar'da güç dengelerinin tekrar değişeceği konusunda önemli şüpheler bulunmaktadır.

Kafkasya, öncelikle Avrupa ve Asya'yı birbirinden ayıran sınır bölgesidir. Bu açıdan askeri bir önem taşımaktadır. Tarihte Asya'dan Avrupa'ya yapılmak istenen bütün askeri hareketler Kafkasya üzerinden yapılmıştır. Günümüze kadar var olan birçok büyük devlet, sınırlarını bu coğrafyaya dayandırarak, doğal bir savunma barikatına sahip olmak istemiştir. Aynı zamanda Kafkasya, Orta ve Batı Avrupa ile Ön Asya arasındaki ticari ve kültürel alış verişini sağlamaktadır. Bütün bu etkenler, bölgenin yüzyıllar boyunca çok değişik milletlerin işgaline uğramasına ve böylelikle de çeşitli medeniyetlerin gelişmesine sebep olmuştur.

Doğal zenginliklere sahip olması ve coğrafyası sebebiyle Kafkasya, her zaman bir çatışma ortamı olmuştur. Bölgeyle ilgili ileriye yönelik hedefleri olan devletler de buradaki siyasi istikrarsızlığı desteklemişlerdir.

Bu durumun tek istisnası, Osmanlı Devleti Nizamı'nın bölgeye hakim olduğu dönemdir. Bu dönemde, coğrafi şartlarla bölünmüş olan etnik yapıda asla bir sorun yaşanmamış, aksine bölge halkları, Devlet-i Aliye'yi oluşturan en temel unsurlar olmuşlardır. Bu bakımdan bölgenin Türk tarihinde çok farklı bir yeri vardır.

Enerji Koridoru

19. yüzyılın ilk yarısında kömürle çalışan buharlı makinelerin kullanılması, dünya tarihinde yeni bir dönem başlatmış, bu dönemin adına da "Sanayi Devrimi" denmiştir. Makinelerin üretimdeki öneminin anlaşılmasıyla, kömüre alternatif olabilecek güç ve enerji arayışlarına girilmiştir. Bu arayış, yüzyılın sonlarında petrolün keşfiyle son bulmuştur. Petrol sahalarının büyük bölümünün, onu ilk kullanan Batılı devletlerin sınırlarının dışında kalması da, mücadelenin çok daha geniş alanlara taşmasına neden olmuştur. Bugün dünya üzerindeki petrol kaynaklarının belli başlı iki sahada bulunduğunu görüyoruz. Bunlardan birincisi Ortadoğu'daki petrol havzaları, diğeri Orta Asya'daki petrol havzalarıdır.

Petrolün kaynak olarak öneminin yanında, ihtiyaç duyulduğu pazara ulaştırılması da önemli bir sorundur. Gerçekten de Orta Asya'daki petrol kaynaklarından, Avrupa'ya petrol sevkiyatı uzun ve güç bir işlemdir. Enerji kaynaklarıyla tüketim merkezlerini buluşturan boru hatları, geçtiği güzergahları da önemli hale getirmektedir. Bu işlemin yapıldığı güzergahı elinde tutan devlet, çok büyük bir askeri ve ticari gücü elinde tutuyor demektir. Kafkasya'nın önemi, bu noktada ortaya çıkmaktadır.

Petrolün uluslararası siyasetin ilkelerini belirlemeye başladığı 20. yüzyıla kadar; Kafkasya, doğudan batıya uzanan Kürk ve İpek Yolu ticaretinin ana güzergahıdır. Enerji kaynaklarının egemenliğine dayalı bir siyasi anlayışın dünya siyasetine yerleşmesiyle, Hazar havzası ve Orta Asya'dan Avrupa'ya nakledilen doğalgazın ve petrolün geçiş yolundaki enerji koridorunun önemi artmıştır. Dolayısıyla Kafkasya'nın bir petrol havzası olmasının yanı sıra Basra Körfezi'ni de kontrol eden jeopolitik bir konuma sahip olması, "neden Kafkasya?" sorusunun da cevabı olmaktadır.

Koridorun Anahtarı: Türkiye

Türkiye Devleti, enerji kaynakları son derece zengin olan ülkelerle sınır durumundadır. Enerji koridoru olan coğrafyaların siyasi istikrarı, enerjiyi üreten ve tüketen ülkeler için hayati önem taşımaktadır. Petrol ve doğalgazın üretimi için güvenlik ve istikrara ne kadar ihtiyaç varsa, onun tüketicisi olan gelişmiş ülkelere ulaştırılmasını sağlayan ülkelerin iç politik istikrarı da o kadar önem taşımaktadır.

Dünya üzerindeki ispatlanmış petrol ve gaz rezervlerinin dörtte üçü Türkiye'nin çevresindedir. Doğalgaz ve petrol zengini olan Orta Asya ve Ortadoğu ülkeleri ile enerji ihtiyacı olan sanayileşmiş Batı ülkeleri arasında, Anadolu yarımadasının en güvenli koridor olduğu herkes tarafından kabul edilmektedir. Bu da

Türkiye'yi 21. yüzyılın "enerji koridorunun anahtarı" yapmaktadır. Ülkemizin enerji yataklarının, doğal geçiş kapısı olma özelliğine sahip olması, ülkemize yaşanan ekonomik daralmayı aşma fırsatını da sunmaktadır. (www.cavityalcin.com)

Bunun yanında Türkiye, Kafkaslar'da istikrarı sağlayabilecek tek ülkedir. Bölgeyle olan etnik, dil ve kültürel bağları halen devam etmektedir. Kafkas halkları da Osmanlı Nizamı'nın bölgede sağladığı güven ve huzur ortamına özlem duymaktadırlar. Bunların yanı sıra Türkiye Cumhuriyeti topraklarında da çok ciddi rakamlarda Çeçen, Gürcü ve Abhaz gibi Kafkas asıllı vatandaşlarımızın yaşadığı düşünülecek olursa, bölgedeki gerginliğin çözümünde Türkiye'nin çok aktif bir rol oynamasının gerekliliği daha iyi anlaşılır.

<https://www.harunyahya.info/makaleler/kafkaslardaki-enerji-koridoru-ve-anahtar-ulke-turkiye>